

Sygn. akt II Ca 520/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący: SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. G.

przeciwko R. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 2 sierpnia 2013 roku, wydanego w sprawie III C 2335/12

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2013 roku, Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, utrzymał w mocy wyrok zaoczny wydany w niniejszej sprawie w dniu 19 marca 2013 roku w zakresie punktu II jego sentencji (I), uchylił wyrok zaoczny wydany w niniejszej sprawie w dniu 19 marca 2013 roku w pozostałej części (II) oraz oddalił powództwo (III).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna w tym znaczeniu, że wobec nierozpoznania istoty sprawy, w rozumieniu i ze skutkiem normowanymi w art. 386 § 4 kpc, zasadnym jest uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W pierwszej kolejności wskazać tu trzeba, że jak wynika z uzasadnienia pozwu, powód domaga się między innymi zwrotu ceny zakupu towaru, z powołaniem się także na przepisy regulujące instytucję rękojmi za wady, w szczególności odstąpienie od umowy, rodzące w konsekwencji właśnie roszczenie o zwrot ceny sprzedaży.

Tymczasem Sąd Rejonowy nie uwzględnił w żaden sposób regulacji zawartych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, w tym zwłaszcza normowanych tam domniemań prawnych, odnosząc się wyłącznie do zawartych w Kodeksie cywilnym norm prawnych regulujących umowę sprzedaży i odpowiedzialność kontraktową.

Co więcej w rozważania Sądu pierwszej instancji nie odnoszą się w żaden sposób do podniesionego przez pozwanego w sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 19 marca 2013 roku zarzutu przedawnienia, jako istotnego zarzutu o charakterze tamującym zasadność powództwa.

Te wszystkie względy rodzą konieczność wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

W dalszym toku sprawy, w świetle twierdzeń powoda, iż pomiędzy stronami toczyła się sprawa w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydaje się także konieczne ustalenie przedmiotu i wyniku tego postępowania, choćby dla stwierdzenia, czy w sprawie nie zachodzi powaga rzeczy osądzonej.

Reasumując, na podstawie art. 386 § 4 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło na podstawie art. 108 § 2 kpc.